

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618202336
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618202336.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, vo veci starostlivosti o maloletého I. Z., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom R. XXXX/XX, L., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa rodičov - matky Q. Z., narodennej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom R. XXXX/XX L., právne zastúpenej JUDr. Soňou Petrusovou, advokátkou so sídlom Adyho 34, Lučenec a otca B. Z., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom E. XX, L. - U., právne zastúpeného Mgr. Viktória Hellenbart, advokátska kancelária s. r. o., so sídlom M. Rázusa 146/23, Lučenec, IČO: 47 250 640, o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6P/45/2018 - 120 z 10. septembra 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v I. výroku o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na maloletého I. Z. a v závislom III. výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Rozsudok okresného súdu v II. výroku p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“, resp. „okresný súd“), rozsudkom zo dňa 10. 9. 2018 zmenil rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 7P/46/2013 - 153 zo dňa 27. 11. 2013 vo výroku o výživnom tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca (ďalej aj „otec“) na maloletého I. Z., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „maloletý“) zo sumy 250,- Eur mesačne na sumu 700,- Eur mesačne s tým, že suma 350,- Eur je určená na tvorbu úspor a otcovi uložil túto sumu poukazovať na vkladnú knižku maloletého od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Zároveň zaviazal otca poukázať na vkladnú knižku maloletého sumu 34.172,51 NOK do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (II. výrok). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (III. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že matka maloletého (ďalej aj „matka“) sa návrhom domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca maloletého dieťaťa (ďalej aj „otec“) z dôvodu zmeny pomerov od poslednej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 12P/2/2013 - 24 zo dňa 12. 02. 2013. Poukázala na výkon práce otca v zahraničí, kde pravdepodobne dosahuje vyšší príjem v porovnaní s rokom 2013. Z verejne dostupných údajov z internetovej domény www.katasterportal.sk <<http://www.katasterportal.sk>> zistila, že na meno manželky otca - V. Z. je na LV č. XXXXX v kat. úz. L. zapísané vlastnícke právo k pozemkom a k rozostavaným stavbám - domu a garáže, ktoré nadobudol otec počas trvania manželstva so súčasnou manželkou, pričom ich bezpodielové spoluvlastníctvo (ďalej len „BSM“) podľa vedomostí matky nebolo zrušené. Otec nadobudol do svojho výlučného vlastníctva nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX v kat. úz. Lučenec.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZoR“). Konštatoval, že od poslednej úpravy výživného v roku 2013 došlo k zásadnej zmene pomerov, a to na strane maloletého dieťaťa, ktorý nastúpil na 2. stupeň vzdelania a navštevuje 6. ročník Základnej školy v Lučenci. Vzhľadom na jeho vek spojený s obdobím zrýchleného duševného a fyzického vývoja má jednoznačne vyššie nároky už aj na základné odôvodnené potreby. K zmene pomerov došlo aj na strane matky, ktorá v čase poslednej úpravy výživného nepracovala a v súčasnosti je samostatne zárobkovo činnou osobou s mesačným príjmom vo výške cca 500,- Eur. Zmenu pomerov mal preukázanú aj na strane otca, ktorý v roku 2017 dosahoval zárobok 3.743,12 Eur brutto mesačne, pričom v čase predchádzajúcej úpravy mal zárobok vo výške 2.332,23 Eur netto mesačne. Okrem toho nadobudol titulom dedičstva po svojej matke byt zapísaný na LV č. XXXX a s manželkou nadobudol do BSM rozostavaný rodinný dom s garážou, nachádzajúci sa v Lučenci, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXXX. Pri rozhodovaní o zvýšení vyživovacej povinnosti vychádzal z hrubej mzdy otca, nakoľko nemal vedomosť o výške odvodov z jeho mzdy v Nórsku, pretože otec nepredložil listinný dôkaz preukazujúci výšku jeho mzdy netto. Neakceptoval otcom predloženú listinu z roku 2017, kde rukou dopísal kolónky, v ktorých mala byť uvedená hrubá mzda a zrazená daň, nakoľko nepredložil preklad tejto listiny do slovenského jazyka. Neprihliadol na výdavky otca súvisiace s poistením auta v Nórsku, platenie hypotéky, sporenie, životné poistenie, stavebné sporenie a sporenie pre maloletého z dôvodu, že vyživovacia povinnosť rodiča je prvoradá voči maloletému dieťaťu a uvedené výdavky sú len sekundárnymi výdavkami. Konštatoval, že otec sa vrátil späť na územie Slovenska, čím mu odpadne väčšina výdavkov spojených so zabezpečením základných potrieb v Nórsku. Mal preukázané výdavky otca spojené s platením nájmu bytu na Slovensku, nákladmi ubytovania v Nórsku, platbami za satelitnú televíziu, so stravou ako aj s vycestovaním na zabezpečenie dokladov na poberanie príspevku vo výške 1.030,97 Eur. Otec spoločne so svojou manželkou čerpal úver vo výške 80.000,- Eur, pričom musel splňať požiadavky na poskytnutie predmetného úveru. Poukázal na vyššiu životnú úroveň otca v porovnaní s matkou maloletého, pretože vlastní dve nehnuteľnosti. Pri rozhodovaní o zvýšení vyživovacej povinnosti otca vychádzal zo sumy 2.712,15 Eur (3.743,12 Eur /hrubá mzda otca/ - 1.030,97 Eur /výdavky otca/), pričom vychádzal z rozhodovacej práce, podľa ktorej výživné rodiča na deti by malo byť určené v rozmedzí 25% až 30% z príjmu povinného rodiča, čo v danom prípade po odrátaní výdavkov predstavuje rozpätie od 678,- Eur až 813,65 Eur. Vyživovaciu povinnosť otca určil na takto zistenej spodnej hranici a vzhľadom na sumu zvýšeného výživného, uložil otcovi povinnosť sumu 350,- Eur poskytovať na vkladnú knižku maloletého na účely tvorby úspor, pretože suma 350,- Eur postačuje na krytie nevyhnutných výdavkov maloletého. Prihliadol na sporiaci účet maloletého vedený v Nórsku, na ktorom sa nachádzala suma 34.172,51 NOK titulom rodinných prídavkov, pričom otec súhlasil s ich prevedením na vkladnú knižku maloletého. Preto rozhodol o povinnosti otca poukázať uvedenú sumu na vkladnú knižku maloletého do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

4. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec v zákonnej lehote odvolanie a navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti zamietol, event. rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Namietal nedostatočne zistený skutočný stav a nesprávne závery súdu prvej inštancie. Vyčítal prvoinštančnému súdu, že sa nedostatočne vysporiadal s otázkou, či sú splnené zákonné predpoklady na zmenu rozhodnutia o zvýšení vyživovacej povinnosti voči maloletému, pretože súd prvej inštancie neskúmal z akých dôvodov došlo k ukončeniu jeho pracovného pomeru v Nórsku, aké bude mať zamestnanie, teda nezohľadnil jeho reálnu životnú situáciu v čase rozhodovania a nevykonal dokazovanie na zistenie dôvodov ukončenia jeho pracovného pomeru v zahraničí. Neupozornil ho ani na to, že doklad o príjme doložený z jeho strany v nórskom jazyku nebude akceptovať, pričom ho ani nevyzval, aby ho doložil v inej forme. Vo vzťahu k výške úveru, ktorý mu bol poskytnutý spoločne s jeho manželkou poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne zistil výšku úveru, nakoľko úver bol poskytnutý vo výške 66.708,50 Eur a stavba rodinného domu bola realizovaná za účelom zabezpečenia spoločného bývania. Namietal tiež zisťovanie majetkových pomerov na strane matky. Konštatoval, že

od poslednej úpravy výživného nedošlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého, pretože nenavštevuje žiadne krúžky, nemá iné špeciálne potreby, preto stanovené výživné je neprimerané veku a potrebám maloletého. Vo vzťahu k odvolaním napadnutému II. výroku uviedol, že rozvodom nestratil rodičovské práva, medzi ktoré patrí právo spravovať majetok maloletého. Súd prvej inštancie neskúmal či úročenie a prírastok finančných prostriedkov maloletého na účte v Nórsku nie je pre maloletého výhodnejší než na sporiacom účte, ktorý má maloletý vedený v peňažnom ústave na Slovensku. Argumentácia prvoinštančného súdu, že nemohol zohľadniť jeho čistý príjem neobstojí, preto okresný súd nesprávne vychádzal pri rozhodovaní o zvýšení vyživovacej povinnosti z hrubého príjmu, ktorý nie je jeho reálnym príjmom.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. S odvolaním otca nesúhlasila a konštatovala, že skončenie jeho pracovného pomeru je účelové. Poukázala na to, že dieťa má právo sa podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, pričom otec absolvuje luxusné dovolenky napr. v destinácii Malé Divy, chodí na finančné náročné výlety s priateľmi, napr. súťaž F1, vlastní viacero osobných motorových vozidiel, preto zvýšené výživné je v súlade s potrebami maloletého dieťaťa ako aj možnosťami a schopnosťami otca. Vo vzťahu k detským prídavkom vo výške 34.172,51 NOK uviedla, že otec nie je oprávnený spravovať tieto finančné prostriedky a taktiež mala pochybnosti, či by ich nepoužil pre vlastnú potrebu.

8. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca zotrval na písomných vyjadreniach a navrhol, aby odvolací súd rozhodol v intenciách platného zákona s prihliadnutím na relevantné dôkazy a záujem maloletého.

9. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky zotrval na podanom odvolaní. Podľa neho sa matka sústreďuje len na materiálne zabezpečenie, pričom maloletý má pokryté všetky základné potreby, a to ja vďaka výživnému, ktoré mu platí. Namietal nepredloženie dokladov matkou o výdavkoch na maloletého spojených so športom, vzdelávaním či kurzov. Poukázal na to, že študijné výsledky maloletého sa zhoršili a maloletý sa už nevenuje žiadnemu športu či iným aktivitám. Matka opomenula uviesť, že bol na dovolenke v destinácii Malé Divy spoločne s maloletým, pričom dovolenku zabezpečoval rok vopred cez zľavové portály v hodnote bežnej dovolenky v Bulharsku a Chorvátsku. Popieral tvrdenie matky, že sa zúčastnil súťaže F1 ako divák, pričom vo Švédsku bol na Rallycrose, kde celodenné vstupné bolo vo výške 25,- Eur. Nesúhlasil s vyjadrením matky, že nie je oprávnený spravovať majetok maloletého, nakoľko súčasťou rodičovských práv je aj správa majetku maloletého, ktoré právo mu nebolo obmedzené.

10. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že stanovisko kolízneho je len formálnym splnením si povinnosti zaujať k veci stanovisko, ktoré však nemá žiadnu výpovednú hodnotu.

11. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k vyjadreniu otca opätovne navrhol, aby odvolací súd rozhodol s prihliadnutím na relevantné dôkazy, oprávnené výdavky na maloletého ako aj na reálne zárobkové možnosti a schopnosti otca.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého zo sumy 250,- Eur mesačne na sumu 700,- Eur mesačne s tým, že suma 350,- Eur je určená na tvorbu úspor (I. výrok) a v závislom výroku o trovách konania (III. výrok) podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Ďalej rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým otca zaviazal poukázať sumu 34.172,51 NOK na vkladnú knižku maloletého do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (II. výrok), podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozsudkom konštatuje, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zvýšení vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu nezistil náležité skutočný stav veci a jeho rozhodnutie je preto z dôvodu nedostatočného odôvodnenia nepreskúmateľné. Ďalším nedostatkom je, že súd prvej inštancie rozhodol o zmene pôvodného rozsudku v rozsahu o zvýšení výživného, pričom pôvodný výrok nahradil novým výrokom, avšak tento nenahradil v celosti, ale iba v parciálnej časti, a preto aj z tohto dôvodu je predmetné rozhodnutie neúplné a nesprávne.

14. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

15. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

16. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

18. Podľa citovaného ustanovenia § 78 ods. 1 ZoR, rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, len ak sa menia pomery. Znamená to teda, že nevyhnutnou podmienkou pre rozhodnutie súdu o zmene výživného je zmena pomerov. Zmenou pomerov podľa ustanovenia § 78 ods. 1 ZoR sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti) tak, ako boli zistené v príslušnom súdnom spise vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu. Tým je odôvodnená požiadavka na dôkladné zistenie skutkovej situácie v rámci konania o výživnom. Závažnejšia zmena pomerov môže spočívať buď v zmene subjektívnych, ale i objektívnych skutočností, ktoré súvisia so zmenou v oblasti príjmových pomerov, výdavkov, celkových majetkových pomerov, zmenou potrieb dieťaťa z dôvodu začiatku plnenia školskej dochádzky, prechodom medzi jednotlivými stupňami školského systému, zmenou zdravotných pomerov, stratou zamestnania rodiča, dlhodobou práceneschopnosťou rodiča, vznikom novej vyživovacej povinnosti na strane rodiča, nadobudnutím spôsobilosti dieťaťa samostatne sa živiť a pod..

19. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vplývajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ak sú tieto obmedzené, je zrejmé, že odôvodnenými budú môcť byť len bežné potreby nepresahujúce obvyklú základnú mieru potrieb oprávneného. Naopak pri vyššej životnej úrovni povinného môžu pod odôvodnené potreby spadať napr. vyššie uvedená tvorba úspor, ktorá síce nie je nevyhnutná, avšak môže dopomôcť k rozvoju oprávneného dieťaťa. Rozhodujúce sú vždy reálne zárobkové možnosti povinného dané ako jeho subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, skúsenosťami, fyzickými možnosťami), tak objektívnymi skutočnosťami, ako je najmä prítomnosť pracovných príležitostí. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliada na druhej strane i vtedy, ak povinný bez náležitého odôvodnenia na seba berie neprimerané majetkové riziká, pochybne investuje, berie nevýhodné pôžičky, príp. sa vzdá lepších zárobkov, výhodnejšieho zamestnania a pod. Pri zmene zamestnania povinného na zamestnanie s nižším zárobkom súd povinne skúma okolnosti, za ktorých k uvedenej zmene došlo, a najmä či k nej došlo z dôležitých dôvodov, napr. zo zdravotných dôvodov povinného. V opačnom prípade by sa pri určovaní výživného vychádzalo zo schopností a možností povinného pred takouto zmenou zamestnania, resp. z majetkových pomerov, ktoré by tento mal, ak by svoj majetok nevystavoval neprimeraným majetkovým rizikám. Súd by v takomto prípade nemal brať ohľad na pokles príjmu povinného a pri určení výživného by mal vychádzať zo stavu, ako keby k zmene zamestnania povinného nedošlo.

20. Odvolací súd uvádza, že v prípade každého rozhodovania o vyživovacej povinnosti (teda aj v prípade rozhodovania o zvýšení vyživovacej povinnosti) musí súd náležite skúmať všetky relevantné okolnosti a aspekty, kam nesporne patrí i zistenie (preukázanie) majetkových pomerov oboch rodičov.

21. Odvolací súd poukazuje na okolnosť, že v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, došlo na strane otca k podstatnej zmene spočívajúcej v tom, že ukončil pracovnoprávny vzťah v Nórsku a presťahoval sa naspäť na územie Slovenskej republiky. Okresný súd však tejto podstatnej okolnosti nevenoval pozornosť a neskúmal dôvody, pre ktoré došlo zo strany otca k takémuto rozhodnutiu, ktoré zistenie má podstatný vplyv na rozhodnutie o zmene vyživovacej povinnosti. Prvoinštančný súd preto nedostatočne skúmal majetkové pomery otca v čase rozhodovania, teda neskúmal relevantné okolnosti, ktoré boli rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci a jeho rozhodnutie o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa je predčasné. Nevykonala teda relevantné dokazovanie ohľadom súčasného príjmu otca ako aj dôvody skončenia jeho pracovného pomeru. Vzhľadom na charakter konania (nesporové konanie), bolo povinnosťou prvoinštančného súdu náležite sa zaoberať uvedenými aspektmi.

22. Súd prvej inštancie nepostupoval v intenciách zákonnej úpravy ohľadne I. výroku rozsudku, pretože podstatnou a neoddeliteľnou súčasťou výroku o výživnom je určenie času splatnosti plnenia výživného zo strany povinného rodiča. Nakoľko v odvolaní napadnutom rozsudku absentuje vo výroku dátum splatnosti výživného, je predmetné rozhodnutie neúplné, ale aj nevykonateľné. Nakoľko predmetným rozsudkom došlo k zmene predchádzajúceho rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca k maloletému, okresný súd bol povinný rozhodnúť aj o termíne splatnosti výživného t. j. uvedením dňa kedy je výživné splatné vopred na nasledujúce obdobie.

23. Pretože súd prvej inštancie v súvislosti rozhodovaním o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu náležite nezistil skutočný stav veci (§ 35 CMP) a nevykonala dôkazy potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 36 CMP), odvolaciemu súdu neostala iná možnosť, ako I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o zvýšení vyživovacej povinnosti a v závislom výroku o trovách konania (III. výrok) podľa § 389 ods.1 písm. b), CSP zrušiť a v tomto rozsahu mu vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude vykonať dokazovanie vo vyššie naznačenom smere, to znamená, že v súlade s ustanovením § 35 a § 36 CMP zistiť osobné finančné, majetkové a sociálne pomery obidvoch rodičov, najmä aktuálny príjem otca, dôvod skončenia jeho pracovného pomeru. V prípade zistenia dôvodov pre zmenu vyživovacej povinnosti otca na maloletého, rozhodne meritórne a zároveň určí splatnosť výživného, tak aby bol výrok rozhodnutia úplný a vykonateľný.

25. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

26. K odvolacej námietke otca proti II. výroku rozsudku prvoinštančného súdu odvolací súd dodáva, že podľa ustanovenia § 2 ods. 1 pís. b) zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, je oprávnenou osobou na uplatnenie nároku na prídavok rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia súdu. Prídavok na dieťa je však štátnou sociálnou dávkou, ktorou štát prispieva na výchovu a výživu dieťaťa, preto jeho účel je zákonom daný. V danom prípade bol maloletý zverený do starostlivosti matky a to rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 12P/2/02013 - 24 zo dňa 12. 02. 2013, ktorým bola uzavretá dohoda medzi rodičmi, na základe ktorej bol maloletý I. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť výživné vo výške 150,- Eur mesačne. Nejde o majetok dieťaťa v zmysle hmotného statku, ktorý by mohol byť predmetom vlastníctva maloletého, pod ktorý by bolo možné subsumovať inštitút správy majetku maloletého. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o rodinných prídavkoch nadobudnutých otcom v Nórsku vychádzal aj zo zhodných tvrdení účastníkov konania. Pred súdom prvej inštancie sa otec vyjadroval súhlasne o prevedení finančných prostriedkov vo výške 34.172,51 NOK vedených na nórskom účte v banke na vkladnú knižku maloletého v peňažnom ústave na Slovensku. Vzhľadom na právnu úpravu rodinných prídavkov a v odvolaní uvádzané tvrdenia otca, bola uvedená námietka neopodstatnená.

27. Preto odvolaním napadnutý II. výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zaviazal otca k povinnosti poukázať sumu 34.172,51 NOK na vkladnú knižku maloletého v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku (II. výrok), odvolací súd ako vecne správny potvrdil.

28. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

29. V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).